

Стратегічне управління інноваційним ресурсозбереженням у будівельному комплексі

Д. В. БУТНІК

Харківська національна академія міського господарства

Зважаючи на відчутний вплив розвитку науково-технічного прогресу на будівельну галузь, активне впровадження новітніх ресурсозберігаючих технологій у цій сфері є необхідною передумовою збереження рівня конкурентоспроможності виробників будівельної продукції на вітчизняному та світовому ринках. Своєчасне здійснення у виробництві заходів, що сприяють реалізації найбільш ефективних резервів ресурсозбереження, має важливе значення для розвитку підприємств та розширення сфер їх ринкового впливу.

Створення нових підходів до стратегічного управління інноваційним ресурсозбереженням у будівельному комплексі висуває нові вимоги до всіх етапів стратегічного управління: аналізу середовища, визначення місії та цілей, вибору стратегії та її виконання, оцінки та контролю виконання стратегії. Тому важливим аспектом стратегічного управління у сфері ресурсозбереження є механізми формування та аналізу умов реалізації інноваційних стратегій ресурсозбереження залежно від цілей, що постають перед державою.

Перехід будівельного комплексу України до інноваційного розвитку на базі ресурсозберігаючих технологій потребує створення та відповідного корегування стратегій розвитку. До інноваційних ресурсозберігаючих стратегій підприємств, які відповідають певному етапу еволюції підходів до ресурсозбереження, належать: ігнорування ресурсозбереження в діяльності підприємства; дотримання нормативних вимог із ресурсозбереження; ресурсозбереження за вимогою ринку; ресурсозбереження як стратегія конкурентних переваг; ресурсозбереження як стратегія сталого економічного розвитку.

Накопичення негативних економічних (зростання ціни ресурсів через виснаження їх запасів) та екологічних (надмірне забруднення довкілля) наслідків цивілізації споживання зумовили необхідність упровадження ресурсних обмежень з боку державних інститутів, зобов'язавши підприємства дотримуватися певних нормативів ресурсовикористання.

Досягнення в найближчій перспективі зменшення ресурсоспоживання на одиницю кінцевої продукції, а отже, й більш високого ступеня економічного розвитку буде вимагати поступової заміни діючої стратегії д

отримання нормативних вимог з ресурсозбереження на більш прогресивні, зокрема, стратегію ресурсозбереження за вимог ринку та стратегію конкурентних переваг ресурсозбереження.

Вибір і дотримання підприємствами ресурсозбереження як стратегія конкурентних переваг характерні для високого рівня економічного розвитку

та передбачають досягнення суб'єктами господарювання довгострокових еколого-економічних переваг за рахунок інноваційного ресурсозбереження.

Вибір і реалізація стратегії ресурсозбереження, як стратегія сталого економічного розвитку свідчать про дуже високий рівень економічного розвитку країни, що обумовлює не просто вигідність виробництва та збуту інноваційної ресурсоефективної продукції, а збитковість випуску ресурсоемних аналогів.

Дані стратегії є пріоритетом майбутнього, оскільки забезпечують гармонійне співіснування економічно ефективного промислового виробництва та природи, підвищення добробуту суспільства, відтворення ресурсного потенціалу. Уряди розвинених країн у контексті поступового переходу суспільства до запровадження принципів сталого розвитку вже роблять перші кроки з реалізації вказаної стратегії. Для України в ролі першочергової стратегії слід закріпити дотримання підприємствами нормативних вимог з ресурсозбереження із поступовою заміною діючої стратегії на більш прогресивні, зокрема, стратегію ресурсозбереження за вимог ринку та стратегію конкурентних переваг ресурсозбереження.